

SOČA

„Soča“ izhaja vsak petek s in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“, in na starem trgu.— V Trstu v tobakarnici „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“ na Koreniji v Stični vi hiši št. 253 II. nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Deželni zbor goriški.

Zadnja seja dne 1. julija (dalje). Poročevalec Kocjančič. Potrdi se proračun glavnega zaloga za uboge za l. 1880 s skupnim zneskom dohodkov gl. 18.811:— stroškov „ 18.120:— in z denarničnim ostankom „ 691:— proračun istega zaloga za l. 1881 pa z dohodki v znesku gl. 18.723:— sé stroški „ „ „ 17.920:— in z ostankom gl. 803:—

Vsled dotičnega zborovega sklepa doda se proračunu za leto 1881 strošek 13.258 gl. 72 kr. za razširjenje javne bolnišnice milosrčnih bratov v namen norišnice. — Ta strošek se ima pokriti z denarničnim ostankom 803 gl., sé zneskom 956:—sprejetim v proračun za ohranjenje poslopij, s prodajno ceno obligacije zemljiščno-odveznega zaloga št. 85 črka za 5270 gl. in z uporabo glavnice 8000 gl. naložene pri deželnem zalogu; kelikor ostane, naj deželni odbor zopet naloži na obresti.

Poročevalec Pagliaruzzi. Zavrne se prošnja an h o v s k e g a ž u p a n s t v a, da bi se posojilo 2000 gl., prejeta leta 1874. za gradnjo mosta v Plavah spremenilo v podporo; a dovoli se občini za povrnitev tega dolga obrok dveh let.

Poročevalec Kovačič. — Prošnja išteverjanske občine, da se jej dovoli primerna podpora iz deželnega zaloga za napravo mosta čez Krojno, odstopi se deželnemu odboru, da priskrbi, kar bo v tej zadevi spoznal za potrebno.

Poročevalec Pagliaruzzi. O vlogi rihenberškega županstva, javljajoči pristop peticiji čepovanske katol. polit. čitalnice zastran omejitve svobodne ženitve, preide zbor na dnevni red.

Dr. Tonkli poroča v imenu finančnega odseka o proračunu deželnega zaloga za l. 1880 ter predlaga, naj se sprejme sledeči zneski:

A. Potrebščine:

I. Stroški za deželni zbor gl. 2283:—
II. Glavni oskrbnišveni stroški „ 20.712:—
III. Stroški, ki jih prizadeva nepremakljivo deželno premoženje „ 2155:—
IV. Za kmetijstvo in obrtnijo „ 1042:—
X. Za javno varnost „ 14.616:—
VI. Zdravstveni stroški „ 4.382:—
VII. Za dobrodelne zavode „ 98.916:—
VIII. V namen javnega uka in občne omike „ 18.149:—

IX. Podpore za skladovne ceste 8000:—
X. Za vojaške potrebe „ 936:—
XI. Deželni dolg „ 2593:—
XII. Razni stroški „ 2500:—
XIII. Izredni stroški „ 5000:—
XIV. Predplače proti povrnitvi 15.500:—
Skupaj gl. 196.784:—

B. Založba.

I. Dohodki, ki jih daje deželno premoženje gl. 22.340:—
II. Povrnitev bolnišničnih stroškov in drugih predplač in drugi javni dohodki „ 63.063:—
III. Drugi dohodki „ 581:—
Skupaj gl. 85.984:—

Če se primerjajo potrebščine založbi, pokaže se primanjkljaja gl. 110.799:—Da se ta založi, predlaga odsek, naj se naloži:

1. doklada 120/0 k neposrednim davkom z vojnim prikladom vred;
2. doklada po 200/0 na užitnino vina mošta in mesa, od države odločeno;
3. davščina 1 goldinarja za vsaki hektoliter na drobno potrošeno pivo.
4. Ako bi ne zadostovali potrjeni dohodki, da se pokrijejo deželni stroški, pooblasten naj bo deželni odbor, da si izposodi primeren znesek denara in v ta namen s pravico prepisavanja zastavi obligacijo št. 12.139 od 1. avgusta 1869 za gl. 231.000 zedinjenega državnega dolga z obrestmi v bankovcih.

Dalje predlaga odsek, naj sklene zbor:

I. Zastran načina, po katerem se ima pobirati davščina od vina, zlasti zastran oseb, od katerih in pogojev, pod katerimi se ima terjati, gledé kontrolne oblasti organov, kojim je pobiranje izročeno in gledé kaznovanja prestopkov veljajo enaka pravila, kakor za pobiranje vinske užitnine.

II. Potrdi se vse to, kar je učinil deželni odbor v namen, da bi se sprejemala v prihodnje najemne pogodbe za pobiranje deželne užitnine sledeča določba: „Najemnik oziroma pogodbeno društvo sta dolžna na zahtevo deželnega odbora pobirati bodi sama, bodi po svojih opravnih, ob enem z državno užitnino in vsaki mesec odrajavati deželni denarnici užitninske davščine, postavno naložene na račun dežele in to, kakor spozna deželni odbor, bodi v primeri onim zneskom, ki jih imajo najemniki po pogodbi odrajavati crarju, ali pa v primeri dejansko potrjane užitnine; oboje se računi za dobo postavnega obstoja deželnih doklad na podlagi dotičnega odstotka. Ako bi pa vlada ne privolila v te določbo,

pooblaščen je deželni odbor, priskrbeti za pobiranje deželnih užitninskih doklad bodi po posebnih najemnih pogodbah, pogodbah družbah ali po drugačnem primernem načinu.

III. Deželnemu odboru je naročeno, da obračuni s tržaškim magistratom zaradi bolnišničnih stroškov dolžnih do konca leta 1879, da se pogodi z njim za plačilo dotičnega dolga v treh enakih letnih odplačilih od l. 1881 naprej. Ako bi pa ne zadostovali v ta namen navadni dohodki, pooblasten je deželni odbor, da sklene primerno posojilo ter zastavi v to svrhu s pravico prepisa obligacijo zedinjenega državnega dolga št. 12.139 od 1. avgusta 1869 za 231.000 gl. z obrestmi vred v bankovcih.

IV. Pooblasti se deželni odbor, da izplača 1000 gl. letne podpore c. k. kmetijskemu društvu v Gorici le tedaj, ako se dogovori z njim zastran poprave poslopij na društveni kmetiji, koja rabi zdaj jlovenski oddelek deželne kmetijske šole, tako, da bo poravnava ugajala deželnim interesom.

Pri splošni razpravi oglasi se gosp. vladni zastopnik ter priporoča, naj bi se, kakor je ministerstvo uže večkrat zahtevalo, poravnalo razmerje mej užitninskimi dokladami od vina in davščino od piva. Zadnja da je v primeri s prvimi prevelika, kar ni pravično. Zato ne bi morda vlada predlagala cesarske potrdbe te davščine, če ne spolni zbor vladne zahteve.

Poročevalec dr. Tonkli zagovarja odsekoy predlog. On pravi, da je vino domač pridelek, kojega ne kaže preoblagati z davki, in to tem manj, ker je našim poljedelcem, rokodelcem in sploh tukajšnjemu prebivalcu navadna potrebna pijača; pivo se pa večinoma od drugod uvaža v deželo in pijejo je večidel le bolj premožni, torej je pri nas pijača za luksuz. Sicer pa ni davščina 1 gl. od hektol., to je 50/0 dotične državne užitnine, nikakor prenapeta in zato se ni tudi še nihče zoper njo pritožil itd.

Ker ne zahteva nihče več besede, prestopi se k nadrobnej razpravi.

Zneski pod I. II. in III. odobré se brez ugovora.

Pri IV. poglavji oglasi se poslanec grof Coronini ter priporoča v obširnem govoru, naj bi zbor še dalje brezpogojno dovolil c. k. kmet. društvu letni donesek 1000 gl. On obžaluje navskrižnosti, ki so nastale med društvom in deželnim zastopom zastran kmet. šole, pravi da se tudi po vsem ne vjema s postopanjem večine glavnega društvenega odbora (vsled česar se je odpovedal predsedništvu izstopivši ob enem iz odbora); nadeja se pa, da se bo dalo vse to z lepa poravnati; izrazuje svoje mnenje, da ima društvo

LISTEK.

Nesrečne vesti.

Šegavka (Poslov. G—r.)
(Dalje.)

2.

Kake pol ure poprej zapustil je Bogomil Farn, soprog Marjetini, svojo pisarnico. Mož je visoke čvrste postave nekoliko zagorele polti in črno kodrastih las. Roke naskriž na hrbtu, židane volje skozi ulice koraka višnjevi dim svoje smodke v zrak puhaje.

Podoba tihe sreče človeškega življenja, kterega ne kali nijedna zloba, ogleduje si dobro mu znano mestice G., v katerem je vse, kar mu ljubo in drago.

Sreča razlila je ves svoj rog njemu v naročje. Nij še dolgo šasa, od kar je služboval kot uradni pomočnik v veliki strojnici g. Grom. Ker si je znal prikupiti svojega principala, — uplenivši tudi njegovi stareji hčerki Marjeti srce—prepustil mu je g. Veste z roko Marjete vse premoženje; kajti spoznal je bil njegovo veledušnost in pravoljubnost. Kaj tedaj čuda, da se tako mirno smehlja? Ljubeča ženica, zdravje na duši in telesu, dejarjev kot črepin—srce, kaj zahteva še več! Kar se mu obraz zatemni. Nevgodne misli

šinijo mu v glavo, spominja se uca Leona. Mislili bi, da se ga je uže naveličal pri sebi imeti, ko bi ne bil preveč doberosečen takim ljudem.

Marjeta je kot mala deklica mnogo veselih počitnic preživela pri stariših Leona Djunje. Kaj pač čuda, da jepotem družinaj Farnova siroto k sebi vzela.

Marjeta in Leon odgojevala sta se bila skupaj in ljubila kot bratranca; on „samotni borovec v viharji“ kakor mu je ljubo zvati se v žalostnih slučajih, ona pa „angelj varuh“, ki obletava samotni borovec po bratovsko ga ljubé.

Pred nekimi tedni zapazi Bogomil, da se sprotna ljubezen vedno nevarniše in nevarniše poveljuje; prav nevgodno je našemu Bogomilu pri sercu. Leon vsak dan bolj zanemarlja knjige in kar naprej tiči pri Marjeti. Ne malokrat staknil ju je uže tudi tako blizo skupaj z glavama, da je moral sumiti kaj nepoštenega. Goreči obrazi in zamotani odgovori, pobešene oči okrepili so uzbujeni sum. Marjeta, poprej vedno ustavlja se obiskanju kavarne, sedaj še veselega srca — vsaj se je dozdevalo Farnu tako—pušča odhajati ga k prijateljem, s kterimi za kratek čas kvarta. Tudi Leon ne pleše več, kakor mu pišče očetovska piščal blagovoljnega ujra. Sicer pa se Bogomil za tega ne briga kaj prida. S časom mine vse, to aj tudi o'iski sorodnikov. Misli si, Bog je ustvaril ljudi vsake baže, zakaj bi pač ne živeli tudi Leon?

Pa kaj se trpinčim, govori sam pri sebi—s takim praznim in vrh tega nikakor ušecnim mišljenjem? Proč ž njim!

Odradne se spominjaje se brata Srečka, tega živega zdravnika. Srečko Farn službuje v kliniki in privatao študira, doklej ne posane samostojen doktor. Nasmehlja se Bogomil pred oči si duševno predstavlja mladenca s drzno črno bradico pod nosom, kako ravno proganja svojo svakinjo, Malico Marjetino sestro. Tudi Malica je očarala Srečka; nežna glavica, krasno lasovje, vpleteno v dolge močne rumenkaste kite, vrla postava in sosebno višnjevo oko bilo je temu pač zadosta spretno. Drugi, drugemu šrci vnameta, zaljubita se, da si nijeden tega ljubljencu ne obstane. Tako se rada družita in družita; on njo proganja skozi vse sobe prostorne Farnove hiše in sledujoč jo ujame za kite. Večkrat je isti uže dokazal, da njeni lasje svili enako v roci štrkljajo električno. Glavno veselje mu je, da jo sme opletati—s čimur se pa vedno mudi celo uro.

Znan je rek: govori o vrugu, glej, že je tu! Bogomil mirno domov koraka. Kar jasen krepak glas zakliče: Bogomil! Isim trenutku a stoji mlad visokozel gospodin cvetočega, uljudnega obraza zraven Bogomila Farna. Srečko je zaklical svojega brata in komaj sojika, tako je duševno in telesno uzmernjen. „Kaj je, bratec?“

pravico vsaj do dela deželnega doneska in da se bo za ohranitev te pravice gotovo še dalje potezalo, da bi pa najbolje bilo, ako bi vis. zbor ne artil te podpore in ne stavlil pogoja, zapopadenega v zadnjem končnem predlogu; kajti s tem vtegne le žaliti društvo in vnemogočiti prijazno poravnavo. Naštevajmo zasluzno delovanje kmet. društva za povzdigo in zboljšanje našega kmetijstva; obrnjen proti slovenskim poslancem navaja, koliko državnih podpor je ono doseglo zlasti za slovensko stran naše dežele: za vinorejska društva, za vodnjake na Krasu, za ustanovitev mlekar.kih društev in zboljšanje strarstva na Tolminskem itd. ter sklene z gorkim priporočilom, naj zbor brezpogojno potrdi letni donesek 1000 gold. v korist kmet. društva.

Poročevalec dr. Tonkli ugovarja, da je deželni odbor už vse poskušal v namen, da bi se bil pogodil s kmetijskim društvom zastran prepotrebne poprave poslopij ali ne. Govornik ne nahaja v nobenem pismu vtrjene pravice kmet. društva do deželne podpore; torej je le dež. zboru na voljo dano, ali jo dovoli ali pa odreče. — Pravi dalje, da se je bila društvu povečala podpora od 500 na 1000 gl. v namen, da je moglo odkazati dobro plačo tajniku, kojega glavna naloga je uredovanje društvenega glasila „Atti e Memorie“; da ta list služi strankarskim namenom ter priobčuje članke, obrnjene proti deželnemu zastopu, vsled česar ni vreden deželne podpore. Omenja, da se je kmetija, od kar jo oskrbuje kmet. šola, zdatno zboljšala, in da je društvo s tem le pridobilo — a nič zgubilo. — Da [poprej je] dobivalo društvo 500 gl. letne podpore, ker se je le po njem širilo nekoliko kmetijskega poduka po deželi; zdaj, pravi, imamo svojo kmetijsko šolo, katera posreduje kmetijski poduk, katerej tedaj tudi lahko odmenimo ta denar. Če je društvo kaj storilo v prospeh našega kmetijstva, spolnilo je le svojo dolžnost; da so pa deželi dobajale tako znamenite državne podpore za zboljšanje kmetijstva, za to nema tolike zasluge društvo, kolikor jo ima osebno njen izvrstni predsednik — (grof Coronini), kateri si je v ta namen mnogo prizadeval in je tudi zares mnogo dosegel. Kar se pa tiče društvenega lista, ponavlja govornik napadal je on proti vsej pravici deželni zastop in za to ga ne moremo podpirati.

Sicer pa, tako sklepa govornik, je bil še danes povabljen društveni glavni odbor v sejo, da bi se poravnala stvar; a ker je on odločno odbil predlog zastran poprave kmetijskih poslopij za rabo kmet. šole, pokazal je svojo nespravdljivost in zato zagovarjam jaz odsekov predlog.

Ko se glasuje, obvelja odsekov predlog z večino glasov.

Poglavja V. VI. VII. in VIII. proračuna odobré se brez ugovora.

Pri IX. pogl. izreka poslanec dr. Maurovich, da hoče glasovati zoper znesek gl. 13.328. —, proračunjen za deželno kmetijsko šolo in da predlaga, naj se ta strošek zbrise, — ker nam kmet. šola ni dala do zdaj še nobene praktične koristi, — ker bi bilo bolje, da bi poslali onih 16 učencev, ki jo obiskujejo, na više kmetijske šole, kder bi se bolje izurili v kmetijskih vednostih, ker ni do zdaj še nobenega uspeha, nobenega napredka itd.

Poslanec Gasser meni, da je Maurovich-ev predlog prenačilen; saj se je šola še le pred dobrim letom preuravnala in se torej ne more še na zanesljivo podlagi soditi o njej; on se nadeja od šole, kakoršna je zdaj, dobrega uspeha.

Tudi poslanec Dottori-ju se pozdeva, da je bil poslanec dr. Maurovich še pregorak, ko je sprožil svoj predlog. On pravi, da treba take stvari premisliti z mirnim, treznim duhom; glasoval bode za odsekov predlog.

Dr. Deperis predlaga, naj se izmed 4 štipendijev, ki so ustanovljeni v proračunu za vsučilišnike prvoletnike, odločita dva za dva dijaka na klosterneburški sadje- in vinorejski šoli. V podporo tega predloga navaja, da imamo pravnikov in zdravnikov uže zadosta, a da nam treba še dobrih agronomov.

Pagliariuzzi je zoper ta predlog. Imeli smo višjo kmetijsko šolo, pravi, pa je nismo spoznali za dobro; zdaj pa naj bi ustanovili štipendije za obiskovalce takih šol; meni se to ne zdi ni dosledno ni potrebno.

Dr. Deperis: Tudi vsučilišča nemamo nobenega; zato pa ne bo nikdo trdil, da ne potrebujemo vseučiliščnikov.

Poročevalec dr. Tonkli pobija najprej dr. Maurovich-ev predlog. On meni, da bi se postavil dež. zbor v protislovje z vsemi svojimi predlogi, načrti in sklepi, ki jih je naredil od l. 1863 do zdaj zastran kmetijske šole, ako bi sprejel ta predlog. Pa tudi z Deperisovim predlogom se ne more vjmati, ker je ob pomanjkanji drugih štipendijev za goriške visokošolce še vedno dobro in potrebno, da podpira dežela svoje nadarjene sinove na univerzah. — Za kmetijski poduk je pa z ozirom na potrebe naše dežele uže zadosta priskrbljeno v naši deželni kmetijski šoli.

Ko se glasuje, obveljajo spodbijani in vsi naslednji odsekov predlogi in potrdi se finančna postava za l. 1880 tudi v zadnjem branji.

(Konec prih.)

Dopisi.

V Gorici 16. julija. O terque, quaterque beatum Čepovanum! Da, tisočkrat srečno kmečko gnezdo čepovansko, da si dospelo do nezasišane časti, v vodnem članku vodenega „L' Imparziale“ slavljenemu biti kot rojstni kraj največje bedarije, katero je povrglo nazadnjaštvo sedanje dobe. — „Poznate Čepovan? Gotovo: Goriška okolica, sé Škvarci in Tribušo 1430 prebivalcev.“ Tako začnjenja „L. I.“ razvijati svojo nenavadno modrost. — To so vam učnjaki, koji zajemajo svoje geografske vednosti iz najzanesljivejšega vira iz — „Guida scematica“ slavnega dela slavnih stavcev Seitz-eve tiskarne v Gorici. Tega, seveda, ne morejo vedeti te premetene glavice, da so veliki geografi goriške „Guide“ posneli svoje številke iz zemljepisja davno pretekle dobe, ko je obsegala še združena županija čepovansko-tribuška 1430 duš in tudi tega ne, da je zdaj čepovanska občina samostalna županija s 1400 in več prebivalci, in tribuška občina sé Škvarci zopet županija sama za se z blizo 700 prebivalci. Tempora mutantur — spreminjajo se časi, a geografija rojstne dežele, skupne nam ože domovine je našim ljubeznivim tovarišem „nepristranskega“ lista nepremična, stalna.

Toda pest prebivalcev več ali manj, kdo bi se za nje brigal, saj so le kmetje in celó slovenski kmetje in primeček Tribušé sé Škvarci tudi nič ne,

Bogomil jame sapo loviti. — „To vendar ni tako čudno; ona se vadi“ oparjen pobesi oči.

„Kaj? To Ti ni nič posebnega?“ Tudi to ne, da je osupnila, kakor bi bila strela v njo udarila, ko staknem eno po naključju? Odsihmal nosi ključek zmajraj s seboj. — Pa le tiho: glavna reč pride koj! Vidiš le to pismice? Došlo mi je včeraj na večer in sicer od — Marjete!“

V novo se ulijo kančki mrzlega potu po čelu Bogomilovem, ko živi brat tresoglas bere pismo:

1. Članek: Ako ima žena zaročenka tehtne povode razporočiti se od svojega soproga: komu ostane doprinesena dota? — 2. Čl.: So-li dovolj tehtni ti-le povodi a.) Poročil sé je le zavoljo novcev; b.) on je kvartopirec; c.) on pijančuje in d.) on pésti svojo ženo.

Roka bralcu omahne. Njemu kaj tacega in sicer od Marjete, ktero tako brezkončno ljubi! Oj to je preveč!

Zavoljo novcev! Kako sporno opravljanje! Res ni bil Bogomil ustvarjen, da uresniči idilo „kraljevič in pasterica na prestolu“. Ali se bo branil poroke z bogato gospodičino, ktero ljubi kakor Bogomil Marjeto, zarad bogastva? Gotovo ne! Kako zamore torej Marjeto dolžiti ga tega?

„On je kvartopirec!“ Še bolj prikupljiv prilastek!

pomenja, ker ne krati slave čepovanske katoliško-politične čitalnici, katerej je „L' Imparziale“ — lucus a non lucendo — posvetil svoj včerajšnji vodni članek, kot porodnici, če ne največje, gotovo ene najznamenitejših bedarij sedanjega svobodnjaškega veka. No in kaka je ta strašanska bedarija? Čujemo prašati radovedne naše čitatelje. Ta kvintesenca nazadnjaškega nezmisla, koja se ni mogla roditi drugod, nego v bornih možjanih slovenskih kmetov, katerim je pamet krajša od lasi, — je peticija do deželnega zbora, da se omeji svobodna ženitev.

Da, ta nedolžna prošnja je zaslužila da jo razglašajo in raznašajo nepristranski (!) „L' Imparziale“ kot cvet ideje, o katerej je lahko razumeti, da se ni razvila tam, kder cvetó pomeranče in mirte, kot naglavni greh zoper nezmisljiva načela, proglašena po slavnem goriškem zgodovinarju Morelli-ju, kot udarec, namenjen osebnosti svobodi, kateri je nameraval potisniti svet za stoletje nazaj, pa je k sreči onemogel v zboru itd.

„Dobro,“ — tako konča nepristranski modrjan vezati svoje suhe otrobe, „dobro, da smo še mi tukaj, da spišemo lahko mrtvaški list onej rajnekeje ideji, samo da se bo vedelo, kam bi dospeli, ako bi spolnili štiri stotisoč volj naših slovenskih sodeželanov.“

„Dobro, da smo še mi tukaj“ te kratke pa jedernate besede izražujejo pravi možki ponos orjaških politikov kolikor nepristranskega toliko pravičnega in ljubeznjivega nam tovariša „L' Imparziale.“

Predno se je proglasila postava ob odpravljenem političnem konsensu, razpravljal jo je državni zbor v dolgih sejah, premelevalo jo je časopisje, prežvekovalo javno menenje; mnogo bistrih glav in spretnih peres oglašalo se je pro, a tudi prav mnogo contra in slednjič je ni sprejel državni zbor ednodušno, ampak s tesno večino glasov. Od kar obstoji sedanja postava, ter se sme po njej vsakdo bdi berac, bodi lenuh ali postepuh svobodno ženiti, brali smo zopet v javnih listih in knjigah marsikak članek, v katerem se je iz narodno-gospodarstvenega in moralničnega stališča ostro obsojala neomejena ženitbena svoboda. In v najnoveji dobi peticijoniralo je v drugih deželah n. pr. v razsvetljenjej Štirski na stotine občin v enakem zmislu, in v kranjskem deželnem zboru je celó kompaktna narodna stranka po očetu d. ru Bleiweisu podala formalni predlog imajoč enako namero, kakoršno ima peticija katoliško-politične čitalnice čepovanske. In vendar meni, „nepristranski“, da je naš deželni zborček prestopivši na dnevni red o prošnji čepovanske čitalnice za vedno večne čase pokopal to idejo, in da je dobro, da je on, „nepristranski“, tukaj, da prvi objavi vesoljnemu svetu dotični nekrolog. No, če je „L' Imparziale“ kot zgodovinar enako temeljit, kakor kot geograf in zlasti kot poznavatelj domače dežele, potem se uže smemo zanašati na njegovo mrtvaško poročilo. —

Iz Kopra, 9. julija. (Izv. dop.) Politično vrenje v Kopru upije res uže po zasluženih kazni. Dne 5. junija raztrosili so naši irredentovci več stotin plakatov po mestu, v katerih so slavili Italijo v času, ko so doli v blaženi deželi obhajali nek poseben praznik, menda obletnico ital. ustave. Tudi so si umislili, da bodo predstavljali tej svečanosti na čast posebno igro v gledišči, kar jim je pa gosposka za isti dan zabra-nila. — Sicer imajo ti rogovileži več tacihi dni v letu, kakor godove italijanskih slavnih patrijotov, obletnice v zgodovini italijanskega „odrešenja“ pomenljivih dogodkov itd., ko se redno oglašajo z revolucionarnimi plakati in drugimi bodi smešnimi, bodi tudi nevarnimi demonstracijami. Kedar pa obhajajo zvesti Avstrijci svoje patrijotične godove in obletnice, takrat je vse tiho in žalostno po mestu; o takih dneh se niti ne sprehajajo Koperčani. V cerkvi pa vidiš samo cesarske služabnike in dijake.

Pretekli teden so ostudno po noči pomazali neki spominek, to je kamaato ploščo postavljeno v spomin rajnkemu cesarju Francu I., ko je leta 1814 po odhodu Napoleonovem obiskal isterska mesta in med njimi tudi Koper. Neka poštena dekla, rodem Hrvatica, videla je ednega teh pobalinov in ga zatožila. Vittorio Scampicio se piše nadepolni mišjebradec, iz Albone v Istri je doma in v Kopru se šola v zadnjem razredu tukajšnje gimnazije — to je šolal se je, kajti še istega dne so ga gnali v temno priprav-nico za višjo kriminalsko šolo. In čujte! naslednjo noč je bil spominek zopet pomazan. Ta teden pa je velel mestni župan spominek preč vzeti in pospraviti ga v mestnej hiši, od koder ga ni hotel več vni dati. — Zakaj? ni težko uganiti. Dogodek so gotovo pozvedele višje oblasti in danes — 10. julija — je šel žandarski poveljnik z dvema oboroženima žandarjema po spominek, in jetniki so ga slovesno peljali zopet na ono mesto, kder je stal od leta 1814 do današnje dobe. Ravno zdaj ga postavljajo. — Cestiti čitatelji misli si lahko poparjenost in notranji srd naših Italijanissimov, videčih, da njihovo rogovilenje, njihovi sovražni naklepi nič ne hasnijo; da bo spominska plošča, koje stavljenje nadzorujejo zdaj zvesti žandarji v paradi, še dalje svetu oznanjala, da je Istra zvesta avstrijska dežela, koja se sramuje one iz-

„Ne veš ničesar?“

„Gotovo! Ravno sem dobil vest, da je podražila se grodelj (sirovo železo). To je neprijetno, pa po sreči me še zakrat ne zadene preveč!“

„In sicer nisi pozvedel ničesar?“

„Ne!“

„Tvoja Marjetica —“

„No, kaj moja Marjetica?“

„Namerja — namerja ločiti se od Tebe!“

Treščilo je v srce mlademu soprogu! Pobešene glave, podpiraje se na bratovo desnico stoji nekaj časa kot okamenel. Mrzel pot rosi mu po čelu. [Za par trenutkov pa se ojači, obriše si pot raz obraz in na to srce potipa, ako še bije.

„Beži, kaj se šališ z menoj! Take burke prihrani v drugo za po mizi; pred mizo ne dejo dobro že-locu!“

„Ti ne veruješ? Hočeš li dokazov?“

„Gotovo!“

V Vašem konverzačnem slovarji opazil sem pred kratkim zavirane liste, kder so podčrtani prav somnežljivi članki! Si umel?“

„Oj preljuba Marjetica!“

„Dovoli mi nadaljevati novico! Marjeta risa, slika; ali pa veš, koga in kaj slika?“

„O gotovo! Pse, mačke, plice, hiše...“

„Reci, reci ji, da ti posodi ključek jk zaklepu svojih slikarji! Pri moji veri, notri najdeš mnogo-brojne podobe blage rudečelase glave.“

dojske gadje zalege, ki so jo žalibog prepopustljive
vlade odgojile v nedrih potrpežljive Avstrije.

Z Dunaja, 10. julija. (Izv. dop.) Zadnji čas vam nisem mogel dopisovati, ker sem bil pri orožnih vajah. Puška je težka; kedor jo nosi na ramenu samo nekoliko tednov v letu, nima tačas veselja do pisanja. Pa vsaj je drugih dovolj, ki se včasih prav brez potrebe obesimo za peró. Tako se je v zadnjih „Novicah“ oglasil neki H. opisovaje slovanske slovesnost, ki se je tukaj veršila v spomin tisočletnice, kar je pripustil sv. Oče slovanski jezik k sv. obredom. Dopis na sebi resničen, lep — bodel me je v oči, ker omeni, da je gospod Zavaddal govoril za Slovence in: „pogrešali smo Slovenci ta večer dobrega govornika...“ Šmentrej! sem si mislil, tedaj, ko so bile one burne seje v Sloveniji, za časa, ko je gospod H. morebiti še v nježnej jajčjej lupini premišljeval negotovo mu bodočnost, bil je gospod Zavaddal jeden najspretnejših govornikov — se je li tako zgodaj omajil svojega talenta, s katerim se je takrat odlikoval? Pa nisem bil doigó v dvomu, ker goriški kolegi so mi takoj razjasnili, da ima gospod H. privatne uzroke hud biti na našega kolego-rojaka. Če je tako, je gosp. H. sam kriv in hotel bi mu tudi povedati, da naš domačin, gospod Zavaddal, ni dospel po stezi obrekovanja do dostojanstvenih akademičnih mest v „Sloveniji“, v bogatem in razširjenem društvu za bolne dijake, v „akad. Lesehalle“ itd. itd. Ako tedaj hočete postati kaj posebnega med dijaki, dragi moj Hudournik, Hudomušnik ali kakor koli Vam je ime, skušajte si pridobiti onih lastnostij, ki budé zaupanje pri kolegh — če pa hočete dopisovati v časnike, vrzite svoje osobne mržnje na stran.*)

Politični pregled.

AVSTRIJA. — Prejšnja ministra Horst in Stremayr sta svoja mandata, ktera sta si bila le z veliko silo pridobila, odložila. Mesto nju mislita se za-nju poganjati sedanja ministra Kremer in Streit. Veliko slave ne bosta si s tem pridobila. — **L e h m a y r**, desna roka Stremayr-jeva v ministerstvu nauka, je moral odstopiti. Ustavoverci točijo britke solze za njim; nam je le žal, da je prestavljen k viši upravni sodnji in s tem povišan; vendar tukaj nema priložnosti toliko škodovati. Na njegovo mesto poklican je dr. **Anton R a n d a**, rodом Čeh, profesor civilnega prava na vseučilišči v Pragi.

Njih Veličanstvo presvetli cesar je obljubil obiskati Šlezijo, Galicijo in Bukovino. Presvetli vladar želi, da bi dežele ne delale stroškov zaradi njegovega potovanja.

Dunajski židovski listi so te dni veliko čenčali o nekem shodu treh klubov desniških v državnem zboru, ki bi bili imeli se sniti meseca julija na Dunaji. Vedeli so o tem na drobno vse mogoče namere in nakahe; slednjič pa poročajo, da se shodom za zdaj ni nič in da bo morda še le meseca oktobra.

Izmed 17 deželnih zborov zborujejo samo še Gališki, Spodnje Avstrijski, Solnograški in Dalmatinski; drugi so že končali svoje delovanje.

Češki deželni zbor je obravnaval 10. t. m. o peticijah proti ravnopravnosti jezikov v uradih. Poročali smo že, da je večina dež. odbora sklenila one peticije ministerstvu poslati v resni prevdarek, proti narodni manjšini, ki je predlagala, da se o njih preide na dnevni red. — Razprava je bila viharina. Narodna stranka je dokazovala, da ona vznemirjenost nemških okrajev, o kateri govorijo peticije, je gola domišljija provzročena le po perfidnih agitacijah dunajskih židovskih listov. Tudi vlada je to povdarjala. Vendar je ustavoverska večina (s 125 glasovi proti 81) sprejela odborov predlog, da se peticije pošljejo ministerstvu. Ministerstvo pa bo naj brže vrglo resolucijo v koš, kamor zaslužijo. Pri razpravi je češki poslanec Gabler povedal ustavovercem resno besedo, rekoč, da oni se svojim postopanjem pripravljajo nemški

del Češkega kraljestva za Prusko Nemčijo, kakor južni Tirol za Italijo. Na to je bil dež. zbor sklenjen. Pri banketu, katerega so napravili češki poslanci, rekel je dr. Rieger, da želi, naj prihodnje zborovanje najde Čehe v takem narodnem stanju, v katerem so zdaj Nemci na Českem, ki toliko tožijo, da so tlačeni.

V tržaškem deželnem zboru je bil velik škandal, ker sta slovenska poslanca Gorup in Nabergoj pri glasovanji slovensko z „ne“ glasovala, kakor je „Soča“ že poročala. Vsled tega se je zbor zaprl. — Avstrija sedaj žanje, kar so prejšnje vlade zakrivile. Zdaj 20 let je bil Trst še vrlo udan Avstriji, in o laških rogoviležih ni bilo še sence ne. V zadnjih 20 letih pa, posebno v poslednjem desetletji, niso poznale avstrijske vlade boljše politike, kakor da so slov. okolico na milost in nemilost Lahonom izročevali, samo da se Slovenec zatre. Zdaj naj gleda vlada, kam se pride s krivično politiko.

Kranjski dež. zbor. — Tudi tu so bile poslednje scje silno viharne. Nemčurji so napadali narodne poslance, češ, da hočejo Nemce zatreti, da hujskajo proti političnim uradnikom. — Se ve da, če Slovenec tirja za se pravico, če se ustavlja nemčurskemu pritisku če glasovitega Vestenbeck-a delovanje očitno graja, ker zlorabi svoj delokrog okrajnega glavarja, — to natočujejo nemčurji za hujskanje, zatiranje itd. Narodni poslanci so možko in odločno odbijali strastne napade; med drugimi jim je poslanec Svetec parkratov dobro posvetil. — Tudi na dež. predsednika Winkler-ja so se Dežmanovci zagnali, češ da ui zabranil napada na pol. uradnike. Winkler jim mirno odgovori, da ta ni še napad, če se uradnika javno delovanje javno preseja, temveč da s tem ima on priložnost o tem se prepričati ter potrebne korake storiti. — Vsled tega razsaja židovski in nemčurski časniki po Cislajtani, kakor bi bili zblaznili. Zvonec nosi med njim teta „Triest. Ztg.“ o kateri se govori, da je v dotiki z višjo pol. oblastjo!

Poglejmo obnašanje ustavovercev po raznih dež. zborih, pa sprevidimo, da ž njimi sedanja vlada nikdar ne pride do sprave med avstrijskimi narodi. Edina pot bo ta, da vlada gordijski vozle z odločno preseče.

V štajerskem dež. zboru so slovenski poslanci podali interpelacijo:

1. Ali visoka c. k. vlada hoče vse potreb-
no strogo ukreniti, da se bode v slovenskem
delu Štajerske s prebivalci slovenske narodnosti
občevalo pri uradih in sodnijah pismeno ter ustno
v slovenščini?

2. Ali hoče visoka c. kr. vlada poduk na srednjih šolah najprej v slovenskejši Štajerskejši, po tem pa v občeh, kamer sega slovenski jezik in na graškem vseučilišču urediti tako, da bodo oni, ki se nadejajo javne službe mej slovenskim stanovništvom, jednako zmožnost doseči mogli, uradovati v slovenskem in nemškem jeziku?

Deželni vladni načelnik, c. k. namestnik je na to interpelacijo odgovoril, da uradniki znajo slovenski in da s Slovenci uradujejo slovenski (kar je krivo); gledé šol pak nas je potolažil, da bode uže bolje, ker se nekda pripravljajo reforme.

VNANJE DRŽAVE. — Nemško. Bismarku je poslanska in gosposka zbornica potrdila zaželjene paragrafe, da zamore vlada nekatere škofo iz prognanstva ali iz ječe nazaj poklicati. To smatra in razglša pruska vlada za pomirjenje s kat. cerkvijo. — O pomirjenji ni govoriti. Kat. cerkev ostane tudi zdaj po sprejetih postavah sužnja pruske protestantske vlade. Glavni namen, da je vlada toliko silila z onimi postavami, je le, da zamore stari Viljelm, nemški cesar, pri posvečevanju nove cerkve v Koloniji v. sept. ponašati se z navzočnostjo pregnanega škofa. Slovesnost bo velika; vtis pa bi bil žaliven, ako bi škofa zraven ne imeli.

Berolinska konferenca je končana. Pooblaščenici evropskih vlad so Grkom in Črnogorcem odmenili zahtevane pokrajine turške.

Turčija pa ne bo z lepa onih pokrajin izročila. Zato se oborožujejo na obeh straneh. Turki hujskajo Albance, in jih podpirajo, da Grkom in Černogorcem zabranijo prisvojiti si odkazane pokrajine. Na Balkanu, vre na vseh straneh. Nadejamo se, da so zadnje sile, s katerimi se napenja pojemajoča Turčija vbriniti se gotovi smrti v Evropi.

Francosko. — Senat in poslanska zbornica sta se porazumela o pomilostitvi komunardov. — Sprejeta postava pomilostuje vse razun onih, ki so krivi navadnih grdih zločinstev. Število teh so znali stisniti na samih 18 (!) ; še tem je predsednik republike Grevy dovolil, da zamorejo vrniti se ter udeležiti se že slovesnosti, katero republika obhaja 14. t. m. v spomin 14. jul. 1789. Dogodki tega dneva pa niso ne republiki ne človeštvu v čast, k večemu v čast komunardom.

Domáče stvari.

Nj. E. baron Pretis, cesarski namestnik tržaški, je danes v Gorici. Čujemo, da ga pričakujejo v kratkem tudi na Kanalskem in Tolminskem.

V zapor so gnali te dni znanega goriškega zdravnika dr. G., njegovo soprogo in svaka. Kakor čujemo, obdolženi so goljufije, oziroma delezitve goljufije, v škodo raznim, vmes tudi prav potrebnim rodbinam in za razeniti skupni znesek.

Novo pokopališče v Gorici bude v kratkem blagoslovljeno; pokopavati pa začne v njem po sklepu mestnega zbora dne 16. avgusta t. l. — Razpisovaje službo pokopališnega čuvaja z letno plačo 500 gl. in 400 gl. odškodbe za pomočnika, koji bo moral jame kopati in grobje snažiti, stavi mestno županstvo pogoje, da morajo znati prosilci italijanski pisati in brati, a prednost da bodo imeli tisti, kateri znajo tudi druge jezike. Gospoda v našej mestni hiši vgriže se stokrat rajše v jezik, nego izusti ime drugega deželnega jezika.

Kantata. Ravno kar smo prejeli en iztis kam notiskane kantate, ki jo je zložil S. Gr. v spomin 25. godu vladikovanja. Njih prevzvišenosti knezo-nadškofa goriškega d.ra Andreja Gollmyr-ja in uglasbil gosp. nadučitelj Danijel Fajgelj. O glasbene vrednosti te kompozicije ne moremo še poročati. —

C. k. kmet. društvo v Gorici je imelo včeraj v društvenem uradu izvanreden občen zbor. Na dnevnem redu je bila volitev predsednika in podpredsednika namesto grofa Coronini-ja in viteza Viljema Ritter-ja, katera sta nedavno odstopila od svojih mest, ker se večina glav. odbora pod vodstvom dra. Alberta Lovi-ja ni hotela pogoditi z deželnim odborom zaradi poslopij na društveni kmetiji, koja rabí zdaj slovenski oddelek deželne kmetijske šole. Kakor čujemo, bil je včeraj užé pred začetkom zborovanja dež. poslanec in jako veljavni ud glav. odbora kmet. društva, Dottori, pri grofu Coronini-ju ter ga je pregovarjal, naj zopet sprejme (predsedništvo. Pri seji pa je, kakor po navadi, prvi nastopil dr. Levi s pisanim motiviranim predlogom, naj zbor „per acclamationem“ zopet voli svoja dosedanja (predsednika in podpredsednika. V motivaciji je, to se užé razume, prav pošeno obiral in zbadal deželni odbor in mahnil je tudi po dru. Tonkli-ju, pa ga ni zadel. Na to ustane dr. Deperis ter prežene nevshečni vtis, ki ga je naredila Levi-jeva zbadljiva motivacija, s predlogom, naj se popolnoma opusti vsaka motivacija, in sprejme samo konečni predlog. In tako se je zgodilo. Deputacija 5 udov obstoječa iz gospodov dr. Levi (Bog obvaruj, da si se kaj brez njega začelo v kmet. društvu!), Dottori, Del-Torre, Dr. Hentschl in dr. Tonkli, podala se je na to h grofu Coronini-ju na dom, prosit ga, da je zopet prevzel častno, a v sedanjih razmerah ne ravno prijetno službo.

In gosp. grof udal se je v svojezi znanej dobro-
ti tudi to pot in vsled tega je tudi vitez Ritter zo-
pet prevzel volitev za podpredsednika. Po tem takem
je nacelnistvo nasenga kmet. drustva vredjeno, kakor
poprej in Bog dal, da bi za vselej odpali povodi no-
vim takim izrednim volitvam!

Nesreča. Preteklo sredo je delavec Jožef Marinič v Ritterjevi papirnici v Podgori popravljajl cevni necega stroja; a kar naenkrat se umakne malo zanesljiva podlaga, na kateri je stal in nesrečnej se zvrne v velik parni kotel, iz kojega so ga drugi delavci sicer naglo, a vendar v strašnem stanju potegnili ter ga prenesli v tukajšnjo bolnišnico milosrdnih bratov. Marinič stanuje v nunskej ulici ima ženo in 3 otročiče. Danes je Marinič umrl.

Videmski porotniki so pri obravnavi dne 13. t. m. soglasno izrekli, da je nekriv oni Tonello, ki

*) Je uže taka; marsikedo prime vsake kvatre enkrat za peró, a ne da bi hotel vstreči listu, ali občinsvú, ali svrari; kaj šel za to se ne briga, njemu je le za to, da píkne, če tudi z eno samo besedo, kogar je hotel pikniti. In ko se je tako znesel nad svojim nasprotnikom, potem čakaj urednik, da še kaj dobiš! Poznamo tudi mi take Hudournike!

Op. ured.

je bil septembra meseca lanskega leta na Travniku usmrtil Grgarca Doljaka. Priče so namreč donesle, da je Doljak takrat surovo pretepal nečega Mengotti-ja, in da je vsled tega Tonello pristopil in Doljaka tako nesrečno po glavi udaril, da je ta kmalo potem dušo zdihtil v vojašnici, kamor so ga bili prenesli.

Med obravnavo so bili nekda vsi prostori zagačeni, vsled česar je bila v velikanski dvorani tropična vročina.

Dr. Eugenij Karol Valussi, prof. bogoslovja v tukajšnjem semenišči in državni poslanec, eden najodličnejših in najzmožnejših duhovnov naše nadškofije, imenovan je za stolnega prošta. Pravico sedanjega prošta imenovati imela je tukajšnja plem. rodbina Codelli, stanovala v Muhi.

Zrelostni izpiti na ženskem učiteljski v Gorici so za letos končani. Izmed 17 gojenk (9 Slovenk in 8 Italijank) odstopila je ena (Italijanka) dve (Slovenki) pa ste reprobirani za dva meseca, vsaka iz enega predmeta. Z odliko se ponasajo tri gojenke: Slovenka gospodična Štrukelj Justina iz Kobarida in Italijanki gñi. Olga Senigaglia iz Gorice in Alojzija Morato Istranka. Za zrele so spoznane Slovenke: Cernigoj Ivana, Defranceschi Ema, Delkin Josipina, Dominkuš Ida, Jug Marija in Vecchio Angela.—Voščimo bodočim učiteljicam vesele počitnice, da si razvedré glave in okrepé zdravje za težavno poslovanje, koje jih čaka.—Bog ve, kje, eno ali drugo—na raznih ljudskih šolah!

Toča tudi letos ne prizanaša našej deželi, katera je v preteklih letih uže toliko pretrpela vsled raznih elementarnih in drugih nezdod, da je gorje njej. Preteklo nedeljo je prav hude zadela nekatere vasi v naših Brdih v kojsčanski, števerjanski in pevmški županiji; imenoma vasi Senožetno, Hum, Marmorio, Podsenico in dr. Nekatere vinograde je popolnoma oklestila, na drugih je le malo pustila. Nekoliko debelega sicer, a jako rahlega zrnja se je bilo razsulo tudi nad St. Mavrom, Solkanom in Gorico— a ni učinilo znatne škode. Tudi po Krasu in na Vipavskem je istega dne sem ter tja škrala toča, a do zdaj še nemamo poročil o pomenljivih nezdodah.—Pretekli terek pa je nekda hudo poljubila Kormin in okolico. Bog previdi!

Te dni pritiska silna vročina; o poludne imamo v senci do 290 R., solnce pa pripeka, da hoče vse požgati. V nekaterih legah kažejo se vže nasledki suše zlasti na turšici in fežolu. V gorah pa imajo zadosta mokrote in tudi Vipava je velika in motna, kar dokazuje, da je tudi na Vipavskem deževalo.—V obče si obetajo naši posestniki srednje dobro letino: žita in sadja mnogo; grozdje, koje je zgodaj cvetelo, ohranilo se je dobro, bolj kasno grozdje so pa nevgodna vremena močno potrebila; najhuje, seveda, je škodovala vinogradom huda zima, vsled katere so posebno v osojnih legah pozeble cele vrste trt. Sena je povsod malo.

Vitez Kallina, bivši deželni predsednik kranjski, v zadnjem času pa ces. namestnik na Moravskem, umrl je naglo za mrtvodom prav tisti dan, ko je zaradi uže več časa trajajoče bolezni imel dopust nastopiti ter se podati v gasteinske toplice.—Rajniki je bil jako spreten uradnik in pravičen mož; zaradi tega so ga visoko spoštovali naši rojaki na Kranjskem.

Eksc. minister Pražak se je v sredo zvečer v Ljubljano pripeljal, kjer ga je na kolodvoru g. de-

želni predsednik Winkler pričakoval. G. minister je v Tavčarjevem „hotelu Evropa“ prenočeval. V četrtek zjutraj si je, spremljan od g. dež. predsednika in dr. Vošnjaka, ogledal ljubljansko mesto, šel „na grad“ in po zajutruku „v Švičariji“, pod Tivolijem se odpeljal na Bled, od koder pojde dalje. Ministru Pražaku je Ljubljana in nje okolica jako dopadla, ker k sreči je bilo to jutro tudi najkrajše vreme.

„Sl. N.“

Dunajska borza.

	16. julija.
Enotni drž. dolg v bankovcih	72 gl. 85 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73 „ 60 „
Zlata renta	88 „ 10 „
1860 drž. posojilo	133 „ — „
Akcije narodne banke	833 „ — „
Kreditne akcije	280 „ 20 „
London	117 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 31 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 55 „
Državne marke	57 „ 75 „

Vsakej gospodnji prekoristno!

Ces. in kr. privilegiran

PEČNI PRAH

prve avstrijske tovarnice za pečni prah od Karola Russ & Comp.,

Dunaj 1. Bez. Weihburggasse 21.

Naš pečni prah (trajni ali suhi kvas) nadomestuje popolnoma vsaki kvas. Ne pokvari se nikdar in se torej lahko ohrani; vsaka pekovina dobi po njem brž kakor po najboljšem kvasu finejši in čistši okus, postane krajši in rahlejši, testo se naglje in enakomernejše vzdiguje in se nikdar ne poleže; pri tem se pa približajo obela in jajca; pa tudi na času se prištedi, ker ni treba čakati, da se testo vzdigne, se pri krohli ne — in kar veliko velja, da ne napenja. — V paketih po 5, 20 in 50 kr. Svari se pred nič vrednim ponarejenim blagom.

Prodajalci dobé primeren nameček.

Zdravniki priporočajo.

G. A. W. Mayer-jev beli prsni sirup iz sadnega soka, kateri se še danes kakor pred 25 leti najbolj sponaša zoper kašelj in zagrijenost. Dobiva se vedno pristen v Gorici v Fontoni-jevi lekarnici.

Počastujemo se naznaniti slavemu občinstvu, da imamo prav obilno oskrbljeno zalogo pravih cgerskih vin najboljših sort, katera smo osebno ukupili na Ogerskem ter so vsled povelja tukajšnjega mestnega magistrata od deželne kmetijske šole kemično preiskovana.

Hektoliter prodajamo po 11 do 20 gl. franco na dom.

V Gorici julija meseca 1880.

Bratje Bolaffio.

„Assicurazioni Generali“ v Trstu

(zavarovalnica, ustanovljena leta 1831.)

Čestitamo si objaviti, da zastopa zdaj vsled odpovedi gospoda FERDINANDA CANDUTTI-JA našo glavno agencijo v Gorici kolikor za zavarovalna opravila, toliko za oskrbovanje naših posestev, terjatev itd. gospod

France G. Scherer.

Pisarnica glavnega zastopa ostane v pritličji hiše štev. 100 „via Morelli“ (v nati hiši za mesnicami).

V Trstu junija 1880.

GLAVNO RAVNATELJSTVO.

Podpisani naznanja, da se je kot civilni zemljemerec ustanovil v Tolminu. Naročena dela bode izvrševal vestno in točno tudi v deželnem jeziku ter se priporoča posebno slavnim županstvom in posestnikom za izdatno podporo

Janez Sirk

civ. zemljemerec.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celem Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zovane žepne ure so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najfinejšega srebrnega niklja, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so ameriškega sistema. Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se tako ura nikdar pokvariti, pade lahko na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.

Proti povzti, ali vpošiljavti malo svote, katera je pri vsakej baži ur zaznamovana, s katero je plačana le pridejana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najfinejšo repasirano uro skoraj na polovico zastonj. Vse ure so natanko repasirane, ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo, in z drugo zamenjamo.

Izpisek ur.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnimi okrovi in kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično požlačene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščatim steklom, natančno repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinder-uhr) v težkih giljoširanih okrovi od srebrnega niklja, s kristalnim ploščatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, jeden komad preje gl. 15 zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektro-galvanično požlačene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenutke regulovane in poskušene. Teh ur stal je preje jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. k. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenutke repasirane, s kolesjem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastonj tudi jedna zlata double urna verižica, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le 5.80.

650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omarih, navijajo se vsaki osem dnij, fino na trenutke regulovane, lepe in impozantne. Ker je taka ura po minolih 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15.75.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota,

Naslov: Uhren-Ausverkauf

von

Philipp Fromm, Uhrenfabrik,

Wien, Ro.enthurmstrasse N.ro 9.